

Työpaikkaliikunta

Demarien puoluesihteerin Uipu Iivarin vaatimus siitä, että ministerien salkkuja pitäisi vähän kierrättää, on erityisen inhimillinen ja ajankohtainen. Ennen vanhaan sopivaa työpaikkaliikuntaa saatiin sillä, että hallitus kaatui kerran vuodessa, mutta nykyisillä on ikävä taipumus istua niin pitkään että perukset puutuvat.

Nykyisetkin ministerit ovat jo pitkästi toista vuotta hoitaneet jokainen samaa ikävää tehtäväänsä, ilman minkäänlaista vaihtelua. Esimerkiksi joku opetusministeri saapuu joka aamu harmaaseen opetusministeriöön, kaijaa nukkavierusta vanhasta salkustaan samat hiirenkorvalla olevat vanhat paperit ja plaraa niitä päivän pitkän edestakaisin, aivan kuten kaikkina muinakin päivinä. Voi kuinka hän ilahtuisi, jos päivänä muutamana saisi-kin saapua harmaaseen ulkomaankauppaministeriöön ja kaijaa vuorostaan siellä nukkavierusta vanhasta salkustaan hiirenkorvalla olevat paperit sekä plarata niitä päivän pitkän edestakaisin. Se olisi hänelle uutta ja jännittävää, eikä ole ollenkaan

sanottu, vaikka hän silkkää kokemattomuuttaan onnistuisi johdattelemaan Suomen yhdyntävän Euroopan jäseneksi ja hoitamaan idänkaupan kuntoon.

Jatkuvassa samojen asioiden pyörittelyssä on sekin vaara, että ministeristä saattaa ajan mittaan tulla jopa pätevä omalla alallaan. Sellainen ei sovi lainkaan ministereille, jotka on perinteisesti valittu sopivuuden perusteella. Kun paikkoja vaihdetaan vaikkapa kuukauden välein, pätevytyksen vaaraa ei ole, vaan valtioneuvosto pysyy jatkuvasti sopivassa kokoonpanossa.

Koska kaikkein eniten kiertoa näyttää kaipaavan Sdp:n puheenjohtaja Pertti Paaso, joka itse asiassa ei ole ministeri ollenkaan, ei auta muu kuin lempata joku entisistä ulos. Tästä käytännöstä voidaan tehdä pysyvä sillä lailla, että kaikkein heikoimmin sopiva ministeri pannaan aina vähäksi aikaa kesannolle ja tilalle otetaan vaihtomies ulkopuolelta. Sellainen pitää istuvat ministerit valppaina ja saa heidät yrittämään parhaansa.

Eikä kierrätystä kannata halli-

tukseen lopettaa. Virkamiehet tuppaaavat istumaan paikoillaan vielä kauemmin kuin ministerit, joten heille kierrätys on välttämätöntä jo terveydellisistä syistä. Ja presidenttihän vasta kauan istuu, vaikka halukkaita olisi muuallakin. Miksei siis urakkaa voitaisi jakaa vaikka viime vaalien äänimäärien suhteessa siten, että presidentti Koivisto pääsisi muutamaksi vuodeksi kiertämään pääministeriksi, kepun ja devan puheenjohtajaksi sekä Keski-Suomen läänin maaheraksi. Noiden virkojen vakinaiset hoitajat olisivat sen aikaa kukin vuorollaan presidenttinä, ja kaikilla olisi mukavaa.

Urheilussa kierrätystä on usein kokeiltukin varsinkin joukkuelajeissa, mutta kyllä se sopisi laajemminkin olympiajoukkueelle. Suomen menestys Soulin olympiakisoissa tuskin paljon hetkahtaisi, vaikka Ringa Ropo edustaisi maataamme kreikkalais-roomalaisessa painissa ja sillä välin joku kreikkalais-roomalainen kiertelisi Ringan puolesta ostoksilla Soulin muotikaduilla.